

» Najava Davida Camerona o uvođenju kvota za useljavanje radnika iz drugih članica EU-a, samo je nastavak njegove politike koja dovodi u pitanje članstvo Velike Britanije u EU-u, i kao takva nije iznenađenje. Ni prijedlog o uvođenju naplate cestarina u Njemačkoj samo za strane vozače nije nov, nego je dio šire rasprave o potrebi za obnovom postojeće infrastrukture. Takav diskriminatorni prijedlog je neprihvatljiv jer ne bi isključivo stranci trebali plaćati naknadu potrebnu za ulaganja. Zanimljivo je kako je upravo kancelarka Merkel upozorila Camerona da njegov prijedlog nije zakonit, kao i da neće podržati prijedlog o cestarinama za strance ako Bruxelles procijeni da je ovaj prijedlog diskriminatoran. Ovakvi prijedlozi nisu dobri i stvaraju nerazpoloženje, ali ne mislim da ugrožavaju Europsku uniju. Oni mogu otvoriti rasprave o reformi sustava, ali nikako ne znače prijetnju njegovoj stabilnosti – ističe Tonino Picula.

Diskriminacija Britansko-njemačke ideje ugrožavaju temeljne principe Unije

Veliki 'u ratu' s EU-om

» Nije riječ o destabilizaciji Unije, nego o dva osjetljiva politička i pravna pitanja. U Velikoj Britaniji je pitanje imigracije jedno od glavnih tema u javnim raspravama. Sve poteze premijera Camerona treba sagledati i u svjetlu obećanja da će 2017. organizirati referendum o ostanku u EU-u, te u pregovorima popraviti status zemlje. Britanske mjere kojima bi se ograničila sloboda kretanja osoba unutar EU-a bile bi u izravnoj suprotnosti s jednom od temeljnih sloboda EU-a bez koje je unutarnje tržište Unije nezamislivo. Stoga sam načelno protiv ovakve inicijative. Prihvatanjem Zakona o naplati cestarine za putnička vozila te Zakona o porezu na putnička vozila došlo bi do specifične kombinacije mjera porezne i prometne politike, gdje bi njemački državljani bili kompenzirani kroz manji porez, a stranci ne. Konačno rješenje ne smije dovesti do diskriminacije drugih državljana EU-a i stranaca – naglašava Andrej Plenković.

NJEMAČKA bi za vožnju automobilima na svojim autocestama mogla uvesti naplatu cestarine, koja bi se trebala početi naplaćivati od 2016. godine. Cestarina bi plaćali svi vozači, ali bi se zapravo po džepu "udarilo" samo vozače čiji automobili nisu registrirani u Njemačkoj. Naime, vozačima automobila registriranim u Njemačkoj cestarina bi se "prebijala" s porezom na motorna vozila. Plaćalo bi se preko interneta ili na benzinskim postajama, i to najviše 130 eura godišnje, prema obujmu motora automobila i utjecaju na okoliš. Strani vozači bi mogli plaćati privremeno korištenje njemačkih autocesta, tako da bi za deset dana platili deset eura, dok bi za dva mjeseca dali 22 eura.

Predsjednik Europske komisije Jean-Claude Juncker ozbiljno je shvatio njemačku najavu. Elzbieta Bienkowska, povjerenica zadužena za unutarnje tržište, i Violeta Bulc, povjerenica zadužena za promet, dobile su zadatak pažljivo pratiti njemačke korake, doznajemo u Europskoj komisiji. Posebno će se pratiti hoće li se primijeniti princip nediskriminacije. Naime, uvjeti za sve građane EU-a moraju biti isti. Inače, u Europskoj komisiji pozitivno gledaju na princip "korisnik plaća".

Njemačka priča

Jasno je da će se njemačka kancelarka Angela Merkel povući, kad je u pitanju naplata autocestarine, na crtu koju pred njom nacrta Europska komisija, te da je u priču o naplati autocesta ušla samo da bi izišla u susret svojim bavorskim

Njemačka najava naplate autocestarine i moguća diskriminacija građana drugih članica Unije u vezi s tim ipak nije ozbiljan politički izazov za Uniju. Britanska priča je, pak, nešto drugo

PIŠE GORAN KOTUR

partnerima iz Kršćansko-socijalne unije. Dakle, njemačka najava naplate autocesta i moguća diskriminacija građana drugih članica Unije u vezi s tim ipak nije ozbiljan politički izazov za Europsku uniju.

Britanska priča je, pak, nešto

drugo. Koliko je poznato, britanski premijer David Cameron zabranio bi nastanjanje u Velikoj Britaniji građanima EU-a iz drugih članica koje ne čeka posao. Oni koji nemaju novca za uzdržavanje bili bi vraćeni kući u roku od tri mjeseca. David Cameron poseže za najavom kršenja pravila Unije. David Cameron je svjestan da se Jean-Claude Juncker ne može pred njim povući i dozvoliti ograničenje useljavanja građana drugih članica protivno pravilima Unije, jer to bi bio početak "razmontiranja" EU-a. No, to Cameronu trenutno nije najveća briga. On se bori za politički opstanak. Naime, za pola godine se u Velikoj Britaniji održavaju parlamentarni izbori. Stoga se trudi sebi i svojim konzervativcima ponovno privući velik broj birača koji su se okrenuli zagovarateljima izlaska Velike Britanije iz EU-a – Nigelu Farageu i Stranci za neovisnost Ujedinjene Kraljevine. Zbog toga Cameronu i treba priča o novom pregovaranju o britanskoj poziciji u Uniji i nekakva

demonstracija odlučnosti. Međutim, neće mu biti lako postići veliki efekt među biračima. Sada se našao između čekića i nakovnja – njemačke kancelarke Angele Merkel i Nigela Faragea. Angela Merkel poručuje mu da je bolje da Velika Britanija napusti EU nego da krši pravila o slobodnom kretanju. S druge strane, Nigel Farage ustvari tvrdi da David Cameron blefira.

Treba naglasiti da ni sadašnja pravila Unije o slobodnom kretanju nisu fer. Naime, građanima novih članica Unije može se ograničiti zapošljavanje bez radne dozvole u stvarnim članicama na najviše

sedam godina. Hrvatskim građanima treba radna dozvola za rad u Austriji, Belgiji, Cipru, Francuskoj, Njemačkoj, Grčkoj, Italiji, Luksemburgu, Malti, Nizozemskoj, Sloveniji, Španjolskoj i Velikoj Britaniji. Hrvatska je za građane tih država uvela recipročne mjere i time je pokazala da više drži do sebe od većine članica koje su u Uniju ušle u prethodnom valu proširenja.

Dopuštena iznimka

Pravo da se uvede privremeno ograničenje na pristup građana novih članica Unije na tržišta rada starih članica dopuštena je iznimka koja je nepravedna i šteti interesima EU-a kao cjeline. Nepravedna je jer se, s jedne strane, dopušta ograničavanje pristupa radnika iz novih članica na tržišta rada starih članica, a s druge strane tvrtke iz starih članica Unije, koje su često konkurentnije, imaju pristup unutarnjem tržištu EU-a, pa tako i tržištu novih članica. Štetna je jer se tako ograničava mobilnost radnika koja je u EU-u ionako na niskim granama, dijelom i zbog niza formalnih i neformalnih prepreka koje još uvijek postoje, a to nije dobro za razvoj Unije. Samo oko 14 milijuna građana EU-a živi u nekoj drugoj članici EU-a, a to je manje od tri posto stanovništva Unije.

Velike i bogate članice Unije na razne načine vrše pritisak da se pravila EU-a, koja im ionako idu u korist u odnosu na manje i siromašnije članice Unije, dodatno korigiraju u njihovu korist. Kad se gleda širi politički kontekst funkcioniranja EU-a, može se reći da velike i bogate članice Unije najavama poteza koji nisu u skladu s pravilima EU-a poduzimaju aktivnu obranu kako bi onemogućile manje i siromašnije članice Unije da se izbore za potpuno ravno pravo položaj svojih građana.

David Cameron i Angela Merkel